

ב"ה

קובץ

פלאות עדותיך

גליון א'

ש"פ שמות

הערות וביאורים

מאת ההנהלה, השלוחים, והתלמידים
במתיבתא ד'קוראל ספרינג'ס

חברי המערכת:

יושב ראש: הת' מאיר לזרוב

הרה"ת חיים דוד יאנאווסקי	הת' משה רובין
הת' מנחם יוסף יצחק איגל	הת' יוסף יצחק הכהן כהן
הת' מרדכי פנחס רוזנצווייג	הת' ישראל בערנשטיין

Published and Copyright 2021 by:
MA'ARECHES CORAL SPRINGS

For questions, sponsorships, and ha'oros,
Please email us at: csaoros@gmail.com

פתח דבר

“הודו להוי' כי-טוב כי לעולם חסדו” ואין טוב אלא תורה”.

מתוך שבח והודי' להשי"ת הננו מתכבדים להגיש בפני קהל מחבבי תורה, רבנן ותלמידיהון, תלמידי התמימים אנ"ש והשלוחים, קובץ 'הערות תמימים ואנ"ש' היו"ל ע"י ישיבתנו, ובו הערות, ביאורים ופולפולים, בנגלה, וחסידות, הלכה, מנהג ותורת רבינו.

נודע בשערים חביבותו הגדולה - שלא ניתנה להגביל לשיעורים - של כ"ק אדמו"ר לקובצי ההערות וחידו"ת שנדפסו ע"י תלמידי התמימים, שהוא פרי עמלם של התמימים, שמתניהם חגורים ולמלחמתה של תורה מוכנים, ומתוך התמדה ושקידה יגיעה והעמקה, צללו במים אדירים והעלו בידם דברים כבירים, חידושים נפלאים ועמוקים וכדבש הם מתוקים, ובעט על הנייר כתבוהו ועל מכבש הדפוס העלוהו, ליראי ה' ולחשבי שמו נרשמים ולעד ולעולמי עולמים נזכרים.

ומוציאים אנו לאור גליון זה הנקראת בשם "פלאות" עדותיך" (תהלים קיט², קכט) בתקוה חזקה שע"י גליון זו נזכה להביא לידי אור את פלאות תורתנו הק'.

ויהי רצון שכולנו, תמימים שלוחים ואנ"ש דעיר קוראל ספרינג'ס בתוך כל אחינו בית ישראל, נזכה להוסיף בלימוד התורה כרצון כ"ק אדמו"ר. ועי"ז נזכה לגרום נחת רוח רב לכ"ק אדמו"ר.

וזאת למודעי: שעברנו ועבדנו על תוכן ההערות והביאורים עד מקום שידינו משגת, הן בנוגע לתוכן והן בנוגע לטעויות הדפוס, אך "שגיאות מי יבין". ובקשה על להבא, שכל מי שיש תחת ידו איזו הערה בכל תחומי התורה, יואיל נא בטובו לשלחם אלינו ע"מ לפרסמם בגליונות הבאים בעזרי"ת לזכות בהם את הרבים, ועל מנת לעורר ולחזק בין כותלי הישיבה ובכל העיר את לימוד התורה בכלל, ובפרט כתיבת חידושי תורה.

ואנו תפילה שע"י העיון וההעמקה בלימוד התורה, נזכה להגילוי ד"תורה חדשה מאיתי תצא", ואמיתית הגילוי ד"פלאות עדותיך", ויקויים היעוד "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", בביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו אמן.

המערכת

כ"ד טבת ועש"ק פ' שמות, ה'תשפ"א (ה' תהא שנת פלאות אראנו),
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע,
קוראל ספרינגס, פלארידא

¹ובהתאם לנוטריקון של שנה זו המקובל בתוככי אנ"ש "תהא שנת פלאות אראנו".
²בקשר עם מנהג חסידים לומר בכל יום את הפרק בתהילים המתאים למספר שנותיו של הרבי.

מעלת השמש לעת"ל

הת' יעקב פרץ קאהאן

תלמיד בשיעור ג'

אינא במכילתין (מסכת פסחים) "וכאור בוקר יזרח שמש, וכאור בוקר בעולם הזה כעין זריחת שמש לצדיקים לעולם הבא"^ג ופירש"י שם "כזריחת השמש של עכשיו תהיה אותה שעה לצדיקים לעתיד לבא לפי שיהא אור החמה גדול מאד ואפילו עלות השחר שלה יאיר כנץ החמה של עכשיו" היינו שלעת"ל תהיה השמש מאירה ביותר בשביל הצדיקים שיזכו לחיות חיי עולם הבא.

ועפ"ז לכאורה צריך ביאור בדברי הצמח צדק, שהרי בתורה אור בפירוש התפילה "ועינינו מאירות כשמש וכירח" מבאר אדמו"ר הצמח צדק שלעת"ל לא יצטרכו לשמש ולירח מאחר שעיינינו הגשמיים יאירו במקומם ואין זה מתאים עם מה שמבואר כאן שלא רק שיש איזה הצטרפות בשמש לעת"ל אלא עוד זאת שיש הצטרפות יתירה, שהשמש יאיר פי כמה מהארתו בעולם הזה.

ויש לבאר זאת בדרך אפשר על פי דברי התפילה בברכות קריאת שמע: "ועל מאורי אור שיצרת יפארוך סלה" היינו שכוונת יצירת המאורות הוא לא רק בשביל אורם אלא בעיקר ככל שאר הברואים כוונת יצירתם הוא שמאורות אלו "יפארו" להקב"ה על ידי זה שנברא סר למשמעות הקב"ה. וענין זה שבמאורות השמים הוא שיתגדלו לעת"ל.

היינו, שזה שהמאורות יגדילו לעת"ל להיות אורם פי כמה מאורם בזמן הזה, הוא לא מצד ההצטרפות של בני אדם באורם שיאירו לנו, אלא בשביל שה"יפארוך" שבהם יהיה יותר מוגדל, ולזה יש צורך באורה יתירה.

ואשמח אם אחד מקוראי הגיליון יעיר בזה לכוון דעתי לדרך האמת

^גב,א

^אאור התורה בראשית ע' לג

אש שלמעלה

הת' חיים קפלן
תלמיד בשיעור ב'

איתא במאמר ד"ה באתי לגני תש"י¹ "הרי יש אש שלמעלה, והוא הרשפי אש שבנפש האלקית, וכמאמר רשפיה רשפי אש שלהבת י-ה, ואיתא במד"ר (הובא בילקוט) כאש שלמעלה, שאין האש מכבה למים ואין המים מכבים לאש, והיינו שבטבע הנפש האלקית הרי ישנו רשפי אש האהבה לאלקות, והוא בדוגמא אש שלמעלה שאין המים מכבין אותו, והמים הם מים רבים בריבוי טרדות הפרנסה ובלבולים שונים בטרדות שונות המבלבלים בתורה ועבודה"²

ולכאורה דורש ביאור בדבריו ש"אין האש מכבה המים" אף שבסמיכות לזה מבאר שה"מים" המדובר כאן הוא מים של טרדות הפרנה שבפשטות בודאי ובודאי יש את הכח באש של הנפש האלקית לכבות מים כזו.

ואולי יש לומר שזה שהמדרש אומר שאין האש מכבה המים הוא רק בדרך הלשון לדבר כך לעמליץ הלשון אחר הקטע השני ש"אין המים מכבים לאש" אף שבאמת האש כן מכבה למים.

אבל אין זה פשטות דברי המדרש, ואשמח אם אחד מקוראי הגיליון יעיר ביאור צלול לענין זה.

¹סעיף ב'

²ספר המעמרים תש"י עמ' 113

אוצר המלך

הת' אברהם גרינבערג

תלמיד בשיעור א'

In the **תשם"א** the רבי describes the significance of the fact that a king opens up his treasury for war, by explaining that usually the king doesn't even spend one penny of his treasures for anything, but at a time of war he opens it and brings out his most prized possessions. In the words of the מאמר it says: **השתמש בזה לא יקר שמעולם** **לשום דבר (אפילו פרוטה, ובודאי לא באופן של בזבז), וכמוס וחתום מעין כל רואה"**

In a later סעיף where the רבי describes in more detail what the treasure of a king is, the רבי says that it cannot mean money: **"ומעתה צריך להבין מהו: ענין אוצרו של המלך שנמשך ומתגלה בשביל הנצחון במלחמה. והענין בזה, כמבואר בתורת המגיד שבודאי כסף וזהב אינו נקרא אוצר של מלך, כי מה נחשב לו, והרי אוצר הוא מה שאין דבר חשוב ממנו...אלא אוצר של המלך הוא היראה שכל המדינות יראים ממנו, והוא התענוג And how what it actually means is the fear of the king which is his most precious treasure**

But seemingly just in a previous סעיף it says that the king doesn't spend even one פרוטה from the treasure, implying that the treasure does have some sort of monetary value, and how can that fit with what it says in the this later סעיף that there is no way to attribute any sort of monetary significance on the treasure of a king

I ask that the readers of the קובץ please share your thoughts on this matter.

סעיף ב'

סעיף ד'

יראת שמים

הת' מנחם יוסף יצחק איגל
שליח בישיבה

In the מאמר ד"ה באתי לגני of תשמ"א the רבי says that the Jewish people receive the "treasures" from ה' to enable us to win the war of transforming and purifying the physical world, the idea of making a דירה בתחתונים.

What are these treasures that are given to us in order to win this battle? The רבי brings down the explanation of the טמגיד which says that it is referring to the יראת שמים which ה' gives us.

In the words of the מאמר: "ומעתה צריך להבין מהו ענין אוצרו של המלך שנמשך: כמבואר בתורת המגיד שבודאי כסף וזהב אינו נקרא אוצר של מלך, כי מה נחשב לו, והרי אוצר הוא מה שאין דבר חשוב ממנו... אלא אוצר של המלך הוא היראה שכל המדינות יראים ממנו, והוא התענוג שלו שאין לו תענוג יותר גדול מזה. וזהו פי' הפסוק יראת ה' היא אוצרו שהיראה היא עיקר האוצר."

Which implies that through doing our עבודה in the way of a soldier, ה' - like the metaphorical king, who splurges his אוצר during a war - grants us the necessary strength and tools to prevail, which would mean, according to the תורת המגיד, that ה' gives us יראת שמים.

However, seemingly this is not understood, as we know the general rule that "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים"^א i.e. that your יראת שמים is not something which can be given to you, rather something you must work on and attain on your own. So how can we say in this מאמר that יראת שמים is something that is given to you from above?

If anyone has any suggestions or answers to this question please make note of it in the future קובצים.

^אאור תורה סימן רי"א
^בסעיף ד' במאמר
^אברכות לג, ב.

סיכום באתי לגני תשי"א

הת' יוסף יצחק הג'ג'

תלמיד בשיעור ב'

Considering that we are standing in the days of preparation for שבט יו"ד, and many bochurim are preparing themselves by committing to memory at least one of the מאמרים לגני באתי of the רבי. We bring here a beautiful synopsis of the מאמר באתי לגני תשי"א, written by one of the bochurim in yeshiva, in order to help his fellow bochurim achieve this goal. Presented here is a summary of the first three סעיפים בעזה"י, the outline of the rest of the מאמר will be printed in the coming קובצים.

סעיף א'

- ❖ Freidiker Rebbe says: "באתי לגני אחותי כלה" it doesn't say "coming to garden", but "to my garden" = to the place where the שכינה was which is down here
- ❖ What is שכינה?
 - Alter Rebbe: שכינה = comes down + enclothes, like the meaning of the words ושכנתי בתוכם. First place where there is revelation which is way higher than אצילות = before the צמצום
 - Mittlerer Rebbe: שכינה = קו which is compared to the עצם of השם, but it's already called שכינה because שכינה is a relative term, relative to אצילות, also מלכות is called שכינה because it's going down to the next world
 - Tzemach Tzedek: מלכות is only called שכינה when it's coming down to be the head of the next world. It's not a contradiction to what we said before because שכינה is a relative term like we just said
 - Why is קו called שכינה then?
 - Rebbe Maharash: because the whole goal of the קו is to give life to נשמות ישראל and עולמות
 - Rebbe Rashab: the גילוי אור before the צמצום is also called שכינה because there are 3 levels :
 - 1) עצם האור
 - 2) התפשטות האור
 - A) לעצמו = to himself

- B) to עולמות which is another term for שכינה, because
 - ◆ A) מקור טובב =
 - ◆ B) מקור ממלא =
- even though we are talking about levels before the צמצום it is still called שכינה
- ❖ Level B) of the Rebbe Rashab is the עיקר שכינה
- ❖ Usually higher = more אור, lower = less אור
 - like we see by חטא עץ הדעת
 - and when השם created the world
 - השם used right hand (more אור) to create heavens
 - and left hand (less אור) to create earth
- ❖ But when we're talking about עיקר שכינה it doesn't have to follow rules because its higher than עולמות therefore is able to be down here

סעיף ב'

- ❖ תחתונים = this physical world
- ❖ it says עץ הדעת pushed it from here to 1 רקיע by משה, brought back down to earth
- ❖ the main removal was by the first עבירה
 - through this other עבירות can happen
 - it had worst effect because worst removal
 - A) most נוגע
 - B) worst סילוק
 - that's why the Freidiker Rebbe doesn't include it with the other עבירות
- ❖ Afterwards came 7 צדיקים they brought the שכינה down here
- ❖ The עבודה of אברהם was to bring from heaven 7 to 6, משה who was seven (כל השביעין הביבין) brought it back down here
- ❖ Just like when it left, the worst was the first, so too on the way back down
 - It's more important to us
 - the main המשכה happens through משה because 7

סעיף ג'

- ❖ ל don't say all "precious dudes are 7", it says "all 7th dudes are precious"
- ❖ It's not something you do or want but something you are born into
- ❖ that is why משה gave the תורה because he was the 7th
- ❖ The Freidiker Rebbe when he came to America, he said that the מעלה of the seventh is 7th from the 1st
 - who is first, אברהם
 - רבי עקיבא didn't look for מסירת נפש unlike אברהם
 - אברהם did the עבודה of "אל תקרי ויקרא אלא ויקריא" he made others call
 - if needed to do מסירת נפש he was ready to do that by way of chance
 - because of the עבודה of אברהם, משה was able to bring שכינה down by מתן תורה
- ❖ השם told משה "in the place of great ones do not stand"
 - even though not from our עבודה it's for everyone in this generation, everyone can get רוח הקודש and reach level of אבות
 - still must know "don't stand in the place of great ones"
- ❖ Your מעלה is only that your 7th to 1st which brings the שכינה down here
- ❖ This is what is demanded from is even though we didn't choose this, but it was put on us, we have to bring the שכינה down here

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר זי"ע

על ידי תלמידים השלוחים שיחיו